

GMP 1945-09-28

Strong fest för kustens kavaljerer

Området bevarat som ett stycke vacker bygd

Vi har bevarat detta området som ett stycke vacker bygd, sade överste Kolmodin vid Älvsborgs kustartilleriregementes middag i går kväll, anläggningen har utomordentligt väl arbetats in i naturen, yttrade överlärare Jungen i ett av sina bästa tal vid samma tillfälle, och detta var ungefärligen huvudintrycket från regementets invigningsfest på torsdagen.

Vädret var illavarslande under hela förmiddagen, och man föreställde sig en trist vy fram mot eftermiddagen, när invigningshögtidligheten skulle äga rum. Men som ett under slog det om, och ingen ceremonimästare skulle ha kunnat önska en bättre ram till ett evenemang sådant som det förevarande.

Det" var en ovanligt grann tavla som bredde ut sig för åskådarnas ögon, och huvudförtjänsten hade de personer som lagat så att anläggningarna i så ringa grad verkade kasernområde. Inget stängsel stoppade besökaren, byggnaderna voro placerade så försynt som möjligt för att icke förta intrycket av den granna fjordnaturen, och den blå vatten ytan mot ett soligt Hisingen fungerade som en önskebakgrund till det uppställda regementet och angav dess karaktär av kustförsvars förband .

Genom Herren bliva en mans steg fasta

Ceremonin var i högsta grad traditionsenlig med regementschefen överste Kolmodins mottagning av regementet som första punkt, parad för fanan under stram givakt, som den andra och fältgudstjänst med regementspastor Göte Holmsten såsom officiant som tredje punkt. Det var som om hela det väst-svenska kustlandskapet framträdde som resonansbotten för pastor Holmstens budskap om att genom Herren bliva en mans steg fasta.

Efter detta överlämnades, likaså traditionsenligt, regementet till chefen för marinen, amiral Ström bäck, vilken i rask takt vandrade runt det vida fältet för att inspektera varje förbandsenhet för att till sist i några korta ord

lyckönska regementet till den nya förläggningen, modern och vackert belägen som den är, för att använda amiralens ord. **Bort med onödiga tvångsattribut**

En anmaning hade marinchefen att delge befälet och två fick manskapet. Befälet lades om hjärtat att tillse, att det ej här blir fråga om kaserner i detta ords ganska tråkiga mening utan om en anläggning där personalen trivs. Men trivseln förutsätter frigörelse från onödiga militära tvångsattribut.

Manskapet anbefalldes dels att hjälpa befälet med att hålla förläggningen i ordning, så att den blir trivsamt, att vårda det som om det vore ens eget och sålunda göra annars ofrånkomliga föreskrifter och kontrollåtgärder överflödiga, dels att använda resurserna i anläggningen på bästa sätt under fritiden och icke uteslutande ägna den åt nöjen, som aldrig ger någon tillfredsställelse.

Där har vi 21:an, sa Fagerberg

Under det att detta förekom nere på fältet vid stranden voro ett antal män i högt uppsatt samhällsställning med landshövdingen och biskopen i spetsen samlade i uppställningsplatsens grannskap, där en god överblick gavs över de inspekterade kustartilleristernas formationer. Efter amiral Strömbäcks tal drogo honoratiores med flera sig upp till planen framför kanslihuset för att därifrån beskåda regementets förbimarsch och imponeras därav. Också den detaljen representerade en grann syn, både när mannarna spänstigt och taktfast under den från götarna lånade musikkårens toner tågade förbi när regementets motoriserade avdelning oförmodad dök upp ur landskapet och anslöt sig till de marscherande mannarna. Här såg man svenska terrängbilar. Vidare den väldiga strålkastaren på särskild släpvagn samt sist men icke minst den 21 cm:s automatkanonen, vilken måste forslas fram i flera delar, varav en utgjordes av det respektingivande eldröret. Att den sistnämnda scenen blev den som mest fäste sig i åskådarnas minne vitsordades av hr Fagerbergs spontana utrop vid middagens kanonfigurerade Glace garni:

- Se där ha vi ju 21:an!

Man får just ej ordet kasern på tungan ...

Middagen var militäriskt kort, koncis och mönstergillt organiserad samt från smaksynpunkt så funtad, att man osökt sände en tacksamhetens tanke till

regementets kök. Överste Kolmodin var flitigast i elden. Han utbringade levet för Konungen, åtföljt av den tyvärr icke så ofta förekommande kungssången, han hälsningstalade, han riktade sig till marinförvaltningen och han tecknade i ett välfunnet tal till Göteborg den vackra bilden av in- och utgående båtar alldeles utanför regementets hem.

Hr J ungen noterade med tillfredsställelse under uttalande av stark skepsis inför de storas förmåga att ordna för världens fred, att Göteborg i motsats till tidigare fått en rimlig del av landets försvarskrafter till sitt skydd, inspektören för kustartilleriet general Åström deklarerade att man just inte fick ordet kasern på tungan, när man såg detta etablisseman, särskilt om man erinrade sig den gamla typen av kaserner, som förtjänade devisen "I som här inträden, låten hoppet fara", och landshövding Jacobsson talade i sitt tacktal om "en fest, där vi stod och tittade på fjorden där skeppen seglade av och an".

Och så dansade fröken Johansson ut.

Under det att officersmiddagen gick av stapeln hade underofficerarna avätit en högtidsmiddag i sin förnämliga mäss. Den lokale ordföranden, förvaltare Nyström, talade tillika med underofficerssällskapets ordförande, kamrer Algot Juhlin, och kunde den förre beteckna förläggningen som ett andra hem, så noterade den förstnämnde tacksamt att man slapp gå igenom ett staket för att komma in på regementsområdet. Till underofficersmiddagen hade inviterats representanter för övriga göteborgska militärförläggnings underofficerare samt dessutom tre veteraner om så där en 76 år vardera, bland vilka märktes Göteborgs förste kustartillerist, hr Comstedt från Jörlanda.

Festligheterna voro emellertid inte slut därmed. Manskaper som dagen till ära fick extra förplägnad, hade som kustens glada kavaljerer ställt till med bal, till vilken fagra tärnor från kommunala expeditioner och annorstädes införskaffats. Det var en glad stämning i matsalen, när musiken spelade upp, och när fröken Johansson lätt som en älva svävade ut på dansgolvet steg halvmånen fryntligt över älvmyningen. Och det bästa av allt, regementets egen fritidsorkester svarade för rytmen, liksom den tidigare med en, trots blott ett par dagars samfällid träning, förvånansvärd fermitet konserterat under officersmiddagen.